

«Здаровы быў, Божая птушка!
Каб жа лета нам добра з табой перале/таваць!»

Тэма: Час, поры году

Лад мовы

	Калі? (Когда?)	у	ад / да
I	сту/дзень	у сту/дзені	ад сту/дзеня
II	лю/ты	у лю/тым	ад лю/тага
III	сакаві/к	у сакавіку/	ад сакавіка/
IV	красаві/к	у красавіку/	ад красавіка/
V	тра/вень	у тра/ўні	ад тра/ўня
VI	чэ/рвень	у чэ/рвені	ад чэ/рвеня
VII	лі/пень	у лі/пені	ад лі/пеня
VIII	жні/вень	у жні/ўні	ад жні/ўня
IX	ве/расень	у ве/расьні	ад ве/расьня
X	кастры/чнік	у кастры/чніку	ад кастры/чніка
XI	лістапа/д	у лістапа/дзе	ад лістапа/да
XII	сьне/жань	у сьне/жні	ад сьне/жня

Ясь распавядае

Што пара/ году, то й перамя/на!

Вясна.

Шпакі прылятаюць у сакавіку. Хоць ноччу, бывае, трохкі й прымарозіць, але штодзень ясьнее ўсё больш. Глядзіш — і гракі прыляцелі. У вёсцы адзін перад адным пеўні гукаюць вясну. З палёў сыходзіць сьнег, паказваецца зямля. Уздоўж дарог цурчаць ручайкі. Дрэвы пачынаюць гнаць сок.

Красавік — месяц сьвежых фарбаў. Гляньце на бярозкі — якое ўбра/ньне! Чысты смара/гд.

Расьце трава, зелянеюць дрэвы. Сінее неба, пяюць жаўранкі. У прыродзе — пара абуджэ/ньня. Зьвяры выводзяць сваіх мале/чаў. Грэе сонца. У красавіку ча сам здараюцца гара/чыя дні.

Як толькі пачынае адтаваць зямля, зьяўляюцца першыя веснавыя кветкі. У нашым лесе цэлы разліў характава: сінія, белыя, родныя кветкі ружовага маленства: «Мае мілыя пралескі!»

Дрэвы вітаюць веснавое сонейка. За раз мы падыдзем да вольхі. Можца пакрытаць яе завушнічкі. Бацьце, якія яны? Чырвонакарычневыя!

Травень, ці, як яшчэ кажуць, май — месяц рознакаляровы. Усе дрэвы — у прыгожых квяцістых уборах. Цвітуць чаромха, бэз, агрэст, парэчкі. У белых карунках красуюць вішні.

Лета.

Баль кветак — у чэрвені. Цвітуць травы, каласуе жыта. А язьмін! Як пахне язьмін! Чыстыя далікатныя кветкі зь белымі плясткамі — поўныя зачараваньня. А гэткага дзіўнага паху, які разьліваюць яны, здаецца, няма больш у свеце.

Летам у мяне на сталі — найпрыгажэйшы букет. Незабудкі, смолкі, рамонкі — розныя кветкі, дзівосныя й непаўторныя. Толькі трэба ведаць, якія зь іх можна разам ставіць у вазу.

Ліпа цвіце ў ліпені. Гляджу на пчол і міжволі ўзгадваю словы Багдановіча, што руплівая пчала ўмее й з горкіх кветак у соты мёд сабраць. Во як сказаў паэта!

Сярэдзіна лета. Горача... Сёння 25 градусаў у цені. У садох сьпеваюць вішні, яблыкі, грушы. Жнівень.

Навальніца ўлетку — гэта звычайная зьява.

— Дождж як зь вядра! Добра, што мы ўжо дома!

— Глянь, як нязграбна яны пераскокваюць праз калюжны!

Пырскі лятуць ва ўсе бакі.

— Відаць, ужо й парасон не памагае. Вада сьцякае ручаямі.

— Дожджык, дожджык, перастань, бо ня выйду на растань.

— Ты сабе паскладай вершыкі, а я пайду на кухню, прыгатую што-небудзь.

— Што, мы сёння не пагуляем на дварэ?

— Паглядзім! А раптам задажджыцца да веча.

Восень.

Прыгажосць у казачнай смуге. Хутка адлятаюць дні бабінага лета. Надыходзіць сумная пара восені. Кружыцца лісьце. Птушкі збіраюцца ў вырай. Аправаюцца ў зімовае футра зьяры. Заічык з шэрага ператвараецца ў беллага. Дзе ты яго знойдзеш, як ляжа сьнег! Людзі ўцяпляюць свае хаты, кітуюць вокны. Хто ведае, зіма можа быць суровая.

Шэрыя хма/ры зацягну/лі не/ба. Імжы/ць дробны дождж. Ве/цер. Ня ве/даеш, як апрану/цца. Холад змяня/ецца цяплом, сьнег — дажджом. Не заўсёды патра/піш узя/ць з сабой парасон. Надвор'е няўстойлівае.

Зіма/.

Узі/мку малым усё падае/цца ка/зкай: і сьнег, і сьняжы/нкі, і са/нкі. Паглядзі/це, колькі радасьці дзе/цям, як яны/ ката/юцца з горкі на са/нках. Дзе ты іх цяпе/р дазаве/шся ў ха/ту?!

Зіма/ ня — толькі сьнег і сьцю/жа. Зіма/ — гэ/та яшчэ/ й Новы год — штосьці тае/мнае, чаго ве/льмі чака/еш, на што спадзяе/шся.

Дзеці заўсёды чака/юць ёлку й падарункаў.

Памятные дни и даты в календаре

Адметныя дні і даты ў календары

1 студзеня	Новы год.
28 студзеня	Зацьве/рджаны Ста/тут Вялі/кага Кня/ства Літоўскага, Рускага і Жамойцкага (1588).
1 лютага	Пача/так паўста/ньня за незале/жнасьць пад кіраўні/цтвам Кастуся/ Каліноўскага (1863).
7 студзеня	Каля/ды правасла/ўныя.
3 сакавіка	Бі/тва на Нямі/зе, першая зга/дка пра Ме/нск (1067).
24 сакавіка	Пача/так паўста/ньня за незале/жнасьць пад кіраўні/цтвам Тадэ/вуша Касцю/шкі (1794).
25 сакавіка	Дзень Волі (абвяшчэ/ньне незале/жнасьці Белару/скай Народнай Рэспу/блікі, 1918).
вясна	Вялі/кдзень каталі/цкі (да/та вызнача/ецца паводле царкоўнага календара/).
вясна	Вялі/кдзень правасла/ўны (да/та вызнача/ецца паводле царкоўнага календара/).
вясна	Ра/даўніца (да/та вызнача/ецца паводле царкоўнага календара/).
26 красавіка	Дзень Сму/тку (дзень катастрофы на Чарнобыльскай АЭС, 1986).
9 траўня	Дзень Перамогі (1945) над фашы/змам.
15 ліпеня	Дзень перамогі над крыжака/мі (дзень Гру/нвальдзкай бі/твы, 1410).
6 жніўня	Франці/шак Скары/на вы/даў у Пра/зе першую друкава/ную белару/скую кні/гу (1517).
8 верасня	Дзень перамогі над маскоўскім войскам (бі/тва пад Воршай, 1514).
лістапад	Дзяды/ (дата вызнача/ецца паводле царкоўнага календара/).
27 лістапада	Дзень Герояў (дзень Слу/цкага збройнага чы/ну, 1920).
25 сьнежня	Каля/ды каталі/цкія.

Колькі міну/ла з таго ча/су?
(Сколькі прайшло с таго часу?)

1 год
2, 3, 4 гады/
5, 6, 7, ... гадоў

1 стагодзьдзе
2, 3, 4 стагодзьдзі
5, 6, 7, ... стагодзьдзяў

Ежедневник Яся
Ясеў штодзёньнік

Сакавік		25
		Аўторак
🕒	📖 Што зрабіць	Пазнака аб выканаўні
10 ⁰⁰	Павіншаваць бацькоў з Днём Волі	
11 ⁰⁰	Зайсьці ў банк, правесці рахункі	✓
12 ⁰⁰	Перамовы з гандлёвым прадпрыемствам (гуртавы закуп)	падрыхтаваць дагавор
13 ⁰⁰	Складзі каштарты, аддаць у бухгалтэрыю	✓
14 ⁰⁰	Нарада	
15 ⁰⁰	Купіць Яні не падарунак	
16 ⁰⁰		
17 ⁰⁰	Сустрэча з Барысам (перадаць касэту)	

Погода

Надвор'е

Сёння:

цёпла (тепло)
горача (жарко)
душна (душно)

сьпякотна (жарко, знойно)
сонечна (солнечно)
ні хмурынкi (ни облачка)

На дварэ:

бліскавіцы (молния),
навальніца (гроза),
пахмурна (пасмурно),
шэрань (изморозь),
адліга (оттепель),
неба хмарыцца (собираются тучи),
халадна (холодно),
слота, халепа (слякоть),

жыхае маламка (сверкает молния),
дождж (дождь),
непагадзь (ненастье),
мароз (мороз),
завея / завіруха (метель),
дзьме вецер (дует ветер),
золка (зябка),
імжа / імгла (моросит).

Прыказкі пра надвор'е:

Мароз казаў: і ў маі тры дні маю.
У сакавіку туман, дык у жніво — пан дожджык.
Пытаецца люты, ці добра абуты.
Хто ў жніўні гуляе, той узімку няшма тмае.
Калі ўзімку зямля бацьчыць неба, то ўлетку ня бацьчыць зь яе хлэба.

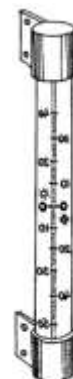
На термометре

На тэрмомэтры

Колькі градусаў? (Сколько градусов?)

1 градус вышэй за нуль
20 градусаў цяпла
4 градусы ніжэй за нуль
14 градусаў марозу

1 градус
2, 3, 4 градусы
5, 6, 7, ... градусаў

На часах

На гадзінніку

гадзі́ньнік

будзі́льнік

2 гадзі́ны і 7 міну́т
дзьве́ з хвілі́намі

2 гадзі́ны 20 хвілі́наў
20 хвілі́наў на трэ́цюю

3 гадзі́ны 30 хвілі́наў
палова на чацьве́рту

4 гадзі́ны 35 хвілі́наў
без дваццаці́ пяці́ пяць

6 гадзі́наў
роўна шостая

1 гадзі́на
гадзі́на роўна

11 (гадзі́наў) 45 (хвілі́наў)
без 15 (хвілі́наў) 12
бяз чвэ́рткі 12
бяз чвэ́рці 12

12 гадзі́наў
поўдзень
поўнач

12 гадзі́наў 15 хвілі́наў
15 хвілі́наў на першую
чвэ́рць на першую

Колькі ча́су? (Сколько времени?)
Каторая гадзі́на? (Который час?)

Калі? У колькі гадзі́н? А якой гадзі́не?
(Когда? В котором часу? Во сколько?)

1 гадзі́на
2, 3, 4 гадзі́ны
5, 6, 7, ... гадзі́н

у 1 гадзі́ну
у 2, 3, 4 гадзі́ны
у 5, 6, 7, ... гадзі́н

Па-беларуску кажуць так

Гадзі/ньнік добра ідзе (позыніца, стаў,
сьпяша/ецца).
У на/шых студэ/нтаў няма/вольнага ча/су.
Сёньня ма/ем двацца/тага ве/расьня.
Ле/тась Каля/ды былі/бязь сьне/гу.
Я ня ве/даю, што нас чака/е сёлета.
Ча/сапіс выходзіць двойчы на ме/сяц.
Ён е/зьдзіць за мяжу/пяць разоў на год.
Аднойчы мне зда/рылася адпачыва/ць на
На/рачы.
Аднаго ра/зу я сустрэ/ў Пётру на ву/ліцы.
Нале/та мы па/едзем у Кана/ду.
Стала на пагодзе.
Дрэ/ннае (ке/пскае) надвор'е.

Часы хорошо идут (опаздывают, остановились,
спешат).
У наших студентов нет свободного времени.
Сегодня у нас двадцатое сентября.
В прошлом году Рождество было без снега.
Я не знаю, что нас ждёт в этом году.
Журнал выходит дважды в месяц.
Он ездит за границу пять раз в год.
Однажды мне случилось отдыхать на Нарочи.
Однажды я встретил Петра на улице.
В будущем году мы поедем в Канаду.
Установилась хорошая погода.
Плохая (неважная) погода.

- Дык ці чака/ць вас сёньня?
- Не, мы бу/дзем зьбіра/цца ў дарогу.
- Ды нешта зара/на вы зьбіра/ецеся.
- Чаму зара/на? Каторае сёньня чысло, чатырна/ццатае?
- Не, сёньня ўжо пятна/ццатае, чацьвер.
- Ну дык вось! А ў суботу на досьвітку па/едзем.
- Ну добра, зьбіра/йцеся. А калі вы верне/цеся?
- Мярку/ем празь ме/сяц, трэ/цяга чэ/рвеня. Гэ/та бу/дзе нядзе/ля.

- Праба/чце, вы ня ве/даеце, калі гэ/ты цягні/к бу/дзе ў
Стоўпцах? Няўжо позна ўве/чары?
- Так. Не/дзе каля/ адзіна/ццаці гадзі/наў.
- Трэ/ба сьпяша/цца, каб пасьпе/ць дамоў да Новага году.

- Ты ба/чыш, як ра/птам пахалада/ла.
- Пэ/ўна, зьбіра/ецца на дождж. Спахмурне/ла не/ба. Ні/зка
лётаюць ла/стаўкі.
- На жаль, не выпада/е нам е/хаць у горад.

— Ты пакі/нуў гэ/ткую прыгожую мясьці/ну! Сёлета, пэ/ўна, ні
ра/зу й ня быў ты ў сваёй Каралеўцы. Кожны раз, як іду/ ў грыбы/
зірну/ на твой дамок. Безь цябе ён выгляда/е не/як непрыве/тна й
нудна. Бра/ма зачы/неная, скрозь трава/ парасла/.

— Усё ж адклада/ў, бо гэ/тулькі справаў меў зала/твіць. Ну, у
чэ/рвені-лі/пені, думаў, па/еду. Ды/дзе там — штось зноў заміна/е.
Хіба/ нале/та зьбяру/ся.

Практыкуйцеся

1. Перакладзіце словазлучэнні й складзіце сказы.

Я вернусь	праз ты/дзень, па сьвя/це, пе/рад Каля/дамі.
Он видел твою сестру	а сёмай гадзі/не, пасья/ іспы/таў, пад ве/чар.
Собрание начнётся	з хвілі/ны на хвілі/ну, празь пяць хвілі/наў, хвілі/на ў хвілі/ну.
Успеем вернуться	у пару/, аб адзі/н дзень, да нядзе/лі.
Последний раз мы виделись	у лістапа/дзе, памі/ж 14 і 17 сту/дзеня, ле/таць.
Мы должны встретиться	апаўдні/, да палу/дня, да зьмярка/ння.
Они уезжают	сёлета, на наступным ты/дні, на досьвітку.
Мы возвратимся	нале/та, апоўначы, у сьне/жні, на трэ/ці дзень.

2. Скажыце, якая дата на календары.

7.03, 7.05, 4.10, 28.06, 17.11, 1.09, 14.02, 16.12, 23.05, 25.03

3. Адкажыце на пытаньні, ужыўшы наступныя словы.

Узор: Колькі ча/су будзеце ў дарозе? → У дарозе будзем гадзі/наў пяць.

Ніколі, адзі/н раз на ты/дзень, на цэ/лы ты/дзень, паўгадзі/ны, двойчы на ме/сяц, рэ/дка, раз-пораз, год таму/назад, адну/гадзі/ну, праз паўтара/месяца, на не/калькі дзён, да палу/дня.

Ці доўга трэ/ба е/хаць?
 стая/ць у чарзе/?

Ці надоўга е/дзеце?

затрыма/ецяся?

Ці ча/ста выхадзіць маладзёвы ча/сапіс?
ба/чыцца зь і/мі?
быва/еце за мяжой?

Калі/ пачалі/ вучы/ць белару/скую мову?
вярта/ецяся назад?
трэ/ба скончыць работу?

4. Па-рознаму скажыце, які час на гадзінніку.

Узор: 5¹⁵ → а) Пяць гадзі/наў і пятна/ццаць хвілі/наў,
б) пятна/ццаць хвілі/наў на шостую,
в) чвэрць на шостую.

3²⁵, 14³⁰, 1⁴⁵, 10⁵⁵, 7³⁵, 21⁰⁵, 20⁴⁰, 12⁰⁰, 6⁰³, 15⁴⁵

5. Спраўдзіце ў сёлетнім календары:

25.02 — нядзе/ля?
9.05 — чацьве/р?
31.07 — аўторак?
1.09 — серада/?
30.12 — панядзе/лак?

6. Адкажыце на пытанні.

Калі/ вы нарадзі/ліся?
Калі/ нарадзі/лася ва/шая жонка (ваш муж, ся/бар, сяброўка)?
Калі народзіны ва/шых дзяце/й?
Назаві/це год, да/ту і ме/сяц нараджэ/ння сваі/х родных і блі/зкіх.

7. Скажыце, якія сьвяты і ў які дзень вы сьвяткуеце.

8. Прачытайце тэкст, адкажыце на пытанні.

Ста/ла на пагодзе. Тэрмомэтар пака/звае 23 гра/дусы вышэй за нуль. Ня на/дта горача. Я/сна, ці/ха. У гэ/ткае надвор'е можна е/хаць за горад. Сёння якра/з нядзе/ля, і мы ўчацьвярох выпраўля/емся ў дарогу.

Праз гадзі/ны зь дзье/будзем у сваёй улюбёнай мясьці/не.

Гэ/та невялічкае лясное возера. Ле/тась мы тра/пілі на яго ў вандроўцы, і яно нам вельмі спадаба/лася. Тут маляўнічы краяві/д, прыемная вада, сонечны пясча/ны бе/раг.

...Адпачыва/ем, як хто можа. Пла/ваем, купа/емся, загара/ем.

Сёння мы заба/віліся на возеры. Пара/ўжо паці/ху зьбіра/цца.

Ра/птам адне/куль насунулася хма/ра. Зьні/кла сонца. Во і мала/нка блі/снула! Няўжо будзе навальні/ца? Шкада/, але/ му/сім ад'яжджа/ць.

Пытанні:

Ці ўжо ста́ла на пагодзе?
 Ці гарача сёньня?
 Сёньня панядзе́лак?
 Колькі чалавек вы́правіліся ў дарогу?
 Што пака́звае тэрмомэтар?
 Куды яны пры́ехалі?
 Ці даспадобы ім тут?
 Які кра́яві́д тут?
 Як яны адпачыва́юць?
 Хто-не́ будзь ловіць ры́бу?
 Ці добра было на возеры?
 Што іх змуша́е ад'е́хаць?
 Ці заўва́жна для іх праляце́ў час?

9. Поўным сказам адкажыце на пытанні, скарыстаўшы пададзеныя з правага боку словы.

Как сегодня на улице?	горача, ду́шна, сьпякота, пачына́ецца навальні́ца.
Почему вы берёте зонтик?	пахму́рна, блі́скае мала́нка, зьбіра́ецца на дождж.
Нужно одеваться теплее?	дрэ́ннае надвор'е, слота, імжа́, не́пагадзь.

10. Прачытайце. Раскажыце, што значыць, на вашу думку, добры настрой.

Каб жыцьцё ўсьміха́лася мне, я падару́ яму́ свой добры настрой.
 Але́ што гэ́та? Ці ня гром грыві́ць?

«Голасам моцы, ці́ха і ва́жна
 Гром пракаці́ўся ўгары́.
 Луг адазва́ўся гromу праця́жна,
 Лес адгукну́ўся стары́».*

Гэ́та Яку́б Колас. У ягонай паэ́зіі я дазнаю́ той стан, які́ можна назва́ць натхне́ньнем.

* Яку́б Колас, «Пе́ршы гром».

11. Прачытайце. Узгадайце зімовы дзень і раскажыце пра яго.

Сэлета зіма́ прыйшла́ з мараза́мі й сьне́гам. За ноч заве́і намята́юць вялі́кія гурбы. Сьнег на стрэ́хах, на дрэ́вах, уздоўж платоў. Усю́ды — белы дыва́н. Во гэ́та зіма́! Ня тое, што ты́я гады́. Сьне́гу было з камаровую жме́ню, і нія́к не выпада́ла паце́шыцца зімовымі гульнямі. Затое цяпе́рака, як толькі нядзе́ля, — мы ўсе́й сям'е́й е́дзем за горад.

На Каля́ды былі́ ў ле́се майго мале́нства. Зімой ён нага́двае ка́зку. Дзе́ці даўно прасі́ліся ў гэ́ты цуда-пала́ц Сьне́жнай Карале́вы. Кожнае дрэ́ва тут ма́е свой мудраге́лісты ўбор. Е́лкі стая́ць у пы́шных сьнегавы́х ша́тах. На сонцы гурбы сьне́гу зіхаця́ць дьямэ́нтамі. Дзе́ці ва ўсі́м ба́чаць радасьць, усё ім ціка́ва. То яны́ хочу́ць зме́рыць глыбі́ню кожнае гурбы, то схава́юцца ў

сьнегавы́х а́рках, то страсянуць з дрэ́ва сьнег так, каб ён добра абсы́паў нас. Ды ўвесь час не губляюць надзе́і знайсці́ бяро́гу, бо вавёрчы́нымі ды зайчы́нымі сьляда́мі яны́ ўжо наце́шыліся.

Не адны́м нам падаба́ецца гэты лес. Адпачываюць тут і стары́я, і малы́я. Хто ката́ецца на са́нках, хто — на і́ртах, а хто проста ходзіць па лясны́х сьце́жках і ды хае сьве́жым паве́трам.

Хто як можа, так і сьве́дчыць, што здаровы дух — у здаровым це́ле.

12. На падставе тэксту «Што пара году, то й перамена!» раскажыце пра пару году, якая вам найбольш падабаецца.

Кароткія размовы (чытайце ўголас)

— Мой гадзі́ньнік адстае́. На тваі́м колькі?	— Мои часы отстают. Сколько времени на твоих?
— Дакла́дна дзэ́ве хвілі́ны на трэ́цюю.	— Точно две минуты третьего.
— На колькі табе́́ наве́сьці́ будзі́льнік?	— На сколько тебе поставит будильник?
— Хвілі́наў пятна́ццаць на сёму́ю.	— Минут пятнадцать седьмого.
— У дзе́вяць гадзі́наў му́сім быць ля аўто́буса.	— В девять часов мы должны быть возле автобуса.
— Ці не́льга крыху́ пазьне́й?	— Нельзя ли немного позже?
— Не, не, дакла́дна ў́ дзе́вяць.	— Нет, нет, точно в девять.
— Паглядзі́, колькі цяпе́р?	— Посмотри, сколько сейчас?
— Палова на шостую.	— Половина шестого.
— А, дык яшчэ́ ма́ем паўгадзі́ны.	— Так, значит, у нас ещё есть полчаса.
— Да якога ча́су на вакза́ле працу́е даве́дчаная слу́жба?	— До которого часа на вокзале работает справочная служба?
— Да адзі́наццаці гадзі́наў ве́чару.	— До одиннадцати часов вечера.
— Ці Андрэ́й ужо дома?	— Андрей уже дома?
— Яшчэ́ не. Чака́ю яго з хвілі́ны на хвілі́ну.	— Ещё нет. Жду его с минуты на минуту.
— Сустрэ́немся на вакза́ле а сёмай гадзі́не.	— Встретимся на вокзале в седьмом часу.
— Ці не запозна́ гэ́та? Можа хай лепш застане́цца яка́я хві́ля ў́ запаве́?	— Не поздно ли это? Может пусть лучше останется какая минута в запасе?
— Ну, добра, тады́́ — бяз чвэ́рткі сем.	— Ну, хорошо, тогда — без четверти семь.
— Як там на дварэ́́?	— Как там на улице?
— Цёпла. Хораша. Гэ́ткае ж надвор’е, каза́лі, чака́ецца й заўтра́́.	— Тепло. Хорошо. Такая же погода, говорили, ожидается и завтра.

— Ва́шыя праграма́сты зьбіра́юцца ў Маскву́ на выста́ву «Софтул»?

— Пэ́ўна ж. Ва́рта зье́здзіць, паглядзе́ць, што там нова́га прапану́юць.

— Бы́ццам вы ў Інтэрнэ́це ня ба́чылі тых наві́наў?

— У Інтэрнэ́це — гэ́та ня тое. А там жа́ — жывы́я прагра́мы!

— Хіба́ вы аб дзень спра́віцеся пама́цаць увесь софт?

— Та́мака паглядзі́м, колькі нам спатрэ́біцца ча́су. Трэ́ба ж атрыма́ць уяўле́ньне пра кан’юнкту́ру рынку.

— Ваши программисты собираются в Москву на выставку «Софтул»?

— Конечно. Стоит съездить, посмотреть, что там нового предлагают.

— Как будто вы в Интернете не видели тех новостей?

— В Интернете — это не то. А там ведь — живые программы!

— Разве вы успеете за день пощупать весь софт?

— Там посмотрим, сколько нам потребуется времени. Надо же получить представление о конъюнктуре рынка.

— Прывіта́ньне!

— А-а-а, Ка́сю! Прывіта́ньне! Нарэ́шце дачака́ліся твайго званка́. Калі́ ўжо ве́рнешся?

— Ды во, якра́з зьбіра́юся. За ўтра́ ўвечары́ выяжджа́ю цягніком.

— Ты ве́даеш, у нас зьмяні́лася надвор’е. Дождж, слота. Лепш будзе, калі́ мы сустрэ́нем цябе́. Які́ нумар цягні́ка?

— Два́ццаць другі́: «Пра́га-Менск».

— А вагон?

— Дзявя́ты.

— Усе́, запіса́ў.

— Ну, да сустрэ́чы.

— Да сустрэ́чы. Будзем чака́ць на цябе́.

— Привет!

— А-а-а, Катя! Привет! Наконец дождались твоего звонка. Когда уже вернёшься?

— Вот, как раз собираюсь. Завтра вечером выезжаю поездом.

— Ты знаешь, у нас переменялась погода. Дождь, слякоть. Лучше будет, если мы встретим тебя. Какой номер поезда?

— Двадцать второй: «Прага-Менск».

— А вагон?

— Девятый.

— Всё, записал.

— Ну, до встречи.

— До встречи. Будем ждать тебя.

Майстры слова гавораць

Ці́ха цячэ́ ў нас Нёман, ці́ха і сумна, як час па расста́нню. Не імчы́цца ён з ры́зыкай упе́рад, не шумі́ць, не гудзе́ і ня пы́шыцца сі́лай, а паволі́, ступою́, моў, ску́ты журбою́ — лье́цца, як срэ́бра, па родным грунцэ́. Чы́сты, як шкло́, сьве́тлы, як дзень, сумны́ і пе́кны, як хараство́ ў задуме́, ходзіць ён, смуклы́ юна́к, ва ўсе́ бокі́, це́шыцца-пе́сьціцца на ма́тчыных грудзях, лье́цца-нясе́цца, суму́е-журбу́е і ня можа́ расста́цца з роднай кра́інай...

Мі́л яму́ ці́хі гаёк каля́ ле́су, лю́бы зялёныя доўгія ні́ўкі; мі́лы лясы́, пясчаны́я вы́мы, горы́, азёры́, груды́, сенажа́ці, люб яму́ й жоўты́ пясочак на ўла́сным бе́разе. Ды як скованы́ думкай ве́чнай разлу́кі, пахаджа́е ён смутна́ па роднаму кра́ю — усё разгляда́е, з усі́м размаўля́е, усё ці́ха жагна́е, моў, ця́жка ўздыха́е. Пады́дзе, засму́чаны, к цёмнаму ле́су — сьці́шыцца, змоўкне́, замрэ́ й абамле́е, а потым заве́рнецца́ — пада́сца ўпе́рад ды зьні́кне ў ле́се. Там пагуля́е, у цяньку́ сапачы́не, пагамоні́ць задумлі́ва зь е́лкамі́, соснамі́, пазі́хне́, устрапяне́цца ды вы́бжа ў поле́ — зазьзя́е, як срэ́бра, заблі́шчы́ць, — засьмяе́цца на сонцы́ ды разалье́цца ўстужкай па квяці́стым лу́зе.